

TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläisnaisten äänenkannattaja ilmestyy Astoriassa, Ore., joka tilastat The Western Workmen's Pub. Society'n kustantamana.

Tilauhinnat Yhdysvaltoihin:
1 vuosikerta \$1.75. Puoli vuotta \$1.00
Canadaan ja Suomeen:
1 vuosikerta \$2.00. Puoli vuotta \$1.15

Entered as second-class matter July 18, 1911, at the Postoffice at Astoria, Ore., under the Act of March 3, 1879.

TOVERITAR

(THE WOMAN COMRADE)

Subscription rates in the United States
One year \$1.75. Six months \$1.00

In Canada
One year \$2.00 Six months \$1.15

Toimitus:
ANNA LEPPÄNEN
Box 99, Astoria, Oregon.

Tilaamaan Venäjän vallankumous- numeroa

Tulevaa marraskuun 7 päivänä vietetään kansainvälinen vallankumouksellinen työväestö kaikkialla Venäjän vallankumouksen viidettä vuosijuhlaa. Tämän päivän kunniaksi julkaistaan Toveritar erikoisena julkaisuna, jossa sanoin sekä kuvin selostetaan Venäjän köyhälistön taistelua ja saavutuksia. Juhlanumero, joka tulee olemaan 16 sivuinen, julkaistaan lokakuun 24 päivänä, joten se ehtii ajoissa itävaltioihin, jonka vuoksi kehoitamme naistovereita kaikkialla pitämään huolen siitä, että paikkakunnallemme tilataan tämän juhlanumeron yksityisnumeroina. Lähettäkää tilauksenne viipymättä, että voidaan ottaa riittävä painos. Yksityisnumeroiden hinta on ainoastaan kolme senttiä kappale.

Toimitkaa tarmokkaasti ja nopeasti oman lehtemme levittämiseksi ja köyhälistönänteen tunnetuksi tekemiseksi!

Taistelija

Kirj. V. Knjasev.

Suomenos "Toverittarelle".

(Jatk.)

Volodarski Kerenskin päivinä.

Amerikassa löysi Volodarski laajan kentän innokkaalle toiminnalleen, sydämensä pysyn yhä Venäjällä. Siellähän oli niin vähän työntekijöitä ja niin paljon työtä!

Toukokuun 1917 onkin Volodarski jo Pietarissa. Tänä vasti saapuneena, hengitettynsä vallankumouksellista ilmanalaa ja katseltuaan ympärillensä, hän jo huomenna oli työssä, vallankumouksellisella vahtipaikallaan.

Hän ei vielä ollut bolshevikki, oli sosialidemokraattinen "väli-ilmiö", mutta äännekkäämmän ja itse-pintaisemman kuin kukaan muu, hän puoltaa yhteenliittymistä vallankumouksellisen köyhälistön taistelupuoleen — bolshevikien kanssa.

Yhteensulautumista ei silloin tapahtunut, (se tapahtui myöhemmin — heinäkuun jälkeen) mutta Volodarski jo siirtyi bolshevikien puolelle. Ensimmäinen oli hän vaatimattomana agitatorina Pietarhovin ja Narvan kaupungin osissa Pietarissa. Puolue ei vielä silloin tuntenut hänen voimaansa, hänen puhujalahjojansa.

Sitten hänet valittiin Pietarin komiteaan, sen jälkeen toimeenpanevaan komiteaan. Yhdessä Stutskin kanssa, joka ammuttiin Krimillä, heistä tulee Pietarin komitean pääpuhujia.

Eri piireistä soitetaan puhelimitä: "Lähettäkää meille Volodarski — kokoukseen tulee paljon ihmisiä." Tehtaista tuli vaatimuksia:

"Meillä ovat menshevikit voimakaina, mutta antakaa meille Volodarski, niin me takaaamme voiton!"

Venäjän nälänhädän avustaminen

Toista vuotta on jo kulunut siitä kuin Neuvostohallitus julkaisi vetoomuksensa maailman "yleiselle mielipiteelle" ja eritoten hallituksille. Auttakaa! Onnettomuus, joka on kohdannut Volgaan sekä Venäjän koko kaakkoisosaa on suuri. Me emme voi voittaa nälkää omin voimin!

Tämä lienee ollut ensimmäinen kerta maailman historiassa, kun joku hallitus (tietoisena velvollisuksistaan työväitekevää joukkojaan kohtaan) kohosi kaikkien ennakkoluulojen ja diplomaattisen vaikutusvoiman aatteiden yläpuolelle tehdäkseen tällaisen vetoomuksen kaikille maille.

Mitä Neuvostohallitus itse on tehnyt keskusavustuskomissioninsa, maatalous- ja elintarvikekomissioniensa sekä muiden valtiolaitostensa kautta, on hyvin tunnettu. Avustustyö, jonka Venäjä itse on teinyt (tonneissa laskettuna vilja ja elintarpeet) nousee enemmän kuin nelinkertaiseksi siltä, mitä kaikki ulkomaalaiset avustusyhdistyksiset, Amerikan avustusyhdistys sekä kaikki muut yksityiset avustuskomiteat siihen luettuina ovat aikaansaaneet.

Lupaukset ja lupauksen täyttämiset.

Kun ensimmäiset tiedot nälkännettomuudesta saapuvat Euroopan, näytettiin siltä kuin ei ainoastaan "yleisen mielipiteen" (t. s. kapitalistinen sanomalehdistö), vaan hallitukselta olisivat olleet halukkaita vastaamaan niihin. Useat niistä ryhtyivät toimenpiteisiin silmiä toivossa, että nälkänhätä ja sen avustaminen saattaisi heille mahdolliseksi Venäjän voittamisen rauhallista tietä ja tekisi mahdolliseksi neuvostojen kukistamisen. Kalkessa tapauksessa ei Saksa ollut yksinään ilmoittaessaan epävirallisesti Gerhard Hauptmannin kautta, että "se tulee tekemään kaiken voitavansa". Toisetkin hallitukset, kuten esim. Englannin hallitus, työväenluokan pallostuksesta teki joulukuun 1917 lupauksia avustuksesta. Mutta mitä

seurasi? Muistutamme vain Nansenin vetoomusta ennen Genevan konferenssia, Kansojen Liiton eväämisen ja Serbian edustajan Spalaikovitshin kylmäverisen selityksen, että "hän ennemmin katsoisi satojen tuhansien, miljoonien venäläisten kuolevan, kuin millään tavalla luultaisi neuvostoja minkäänlaisella näköavustuksella." Nansen jatkoi edelleen vetoamislaan ja avustuskehoituksiaan. Mitä sen kautta saavutettiin? Murunen vain siihen tarmoon verrattuna joka siihen käytettiin.

Mitä lupasivat eri maiden hallitukset ja mitä he tekivät?

Englanti.

Lloyd George puhui elokuun 10 päivänä 1921: "Tämä on yleisinhimillisyyden kysymys..... me tahdomme tehdä kaikemme..... tämä on armeliaisuus- ja ihmisyydyskysymys....." Ensimmäinen avustus, \$450,000, ei rahassa, mutta vanhoissa sotatarpeissa, suuremmaksi osaksi hampas-lääkintävälineitä, kuten tuloja, lääkkeitä y. m. tuli (vasemmistolaisen ja Labor Partyn painostuksesta) joulukuun 1921.

Ranska.

Lokakuun 1920 edustajakamari äänesti kuuden miljoonan frangin määrärahan luovuttamisen Venäjän avustamiseksi. Toukokuun 1922 mennessä ei todellisesti oltu vielä mitään teltty. Maaliskuuhun mennessä ei kukaan vielä ollut ryhtynyt yhteyteen minkään avustajajärjestön kanssa. Silloin alkoi Ranskan Punaisen Ristin oli lähettänyt Venäjälle avustuserikunnan ainoastaan lasten avustamiseksi; avustus sisälsi etupäässä Ranskan vanhoja sotatarpeita, kamutettua tavaraa y. m. josta suurin osa vielä on Ranskassa.

Italia.

Italia luovutti \$250,000, joka käytettiin talven kuluessa 1921—1922 Italian Punaisen Ristin keittitöissä

to ja ne, jotka myöhemmin hänet murhasivat, porvariston kätyrit ja palvelijat.

Toiset mainitsevat sen ylpeydellä ja ihastuksella — työlliset ja puna-armeijalaiset.

Toisten mielestä Volodarski oli ovela kansan mielitelijä, syyttävä kokospuhuja. Toisten mielestä ei hän ollut pelkkä kököspuhuja vaan köyhälistön suurpuhujia. Ei ollut kysymyksessä kuulijakunnan muuttaminen puhutella, vaan luokkatietoisuuden herääminen, luokkatuntemus, proletarisen itsetuntemuksen herääminen.

Kuinka häntä vihattiin.

Kuinka häntä vihalsivat vallankumouksen ja köyhälistön viholliset! Koko vihansa voittajaluokkaa kohtaan, koko petomaisen vihansa, venhilmönsä, murhat, kidutukset, joukkotuhauttamiset, kaiken tuon he Pietarissa keskittivät kahteen toveriin — Sinovjeihin ja Volodarskiin. Sinovjev ja Volodarski olivat ne ensimmäiset luokkakoston ubrit, jotka nämä olivat merkinneet. "Astoria" hotellin ympärillä lähiykelivät jo, natus kivat ulkoa sekä sisällä oikeistolaiset sosiaalivallankumoukselliset vainukoirat. Jo neuvotteli Volodarskin autonkuljettaja Jurgenson, joka myöskin oli oikeistolainen sosiaalivallankumouksellinen, auton pysäyttämistä määrättyllä paikalla sekä englantilaisten ja "sosiaalivallankumouksellisten kolmestakymmenestä" hopeapennungista tuon petteuruden palkaksi.

Oikouden kuulustelussa, jossa käsiteltiin porvarillisten lehtien menettelyä, kokivat porvarilliset lakimiehet, jotka toimivat niiden puolustajina, laskaen leikkiä Volodarskille siitä, että hänen taktiikkansa takia ei heillä muka olisi mahdollisuutta puolustaa häntä silloin, kuin köyhälistön val-

Venäjällä. Enempää raha-avustusta, enempää välineitä, yhtäkiän hallituksen laivaa ei saapunut. Kevästä 1922 lähtien ovat fascistit vainonneet sosialistien ja kommunistien avustuskomitean vapaehtoista keräystä ilman että hallitus olisi ryhtynyt näitä vastaan mihinkään toimiin.

Emme halua välsyttää lukijoitamme pitämällä luettelemisella. Me yksinkertaisesti haluamme mainita näiden hallitusten yhteydessä, jotka poliittisista tai taloudellisista valkuttamista ovat tehneet verrattain paljon Venäjän hyväksi, kuten esim. Irlanti, Hollanti, Queensland (jossa on työväenhallitus), ja Yhdysvallat, ne hallitukset, jotka eivät ole luvanneet mitään elvättä illoin tehneet mitään (tai verrattain vähän), kuten Belgia, Suomi, Espanja, Etelä-Amerikan maat, Australia (paitsi Queenslandia) ja Portugaali.

Me haluamme merkitä historian edessä nämä hallitukset, jotka eivät ainoastaan ole olleet itse mitään tekemättä nälänhädän avustamiseksi vaan ovat itse asiassa vainonneet kaikkia vapaehtoisia keräyksiä ja avustustoimenpiteitä (erikoisesti niitä, joita työlliset ovat toimeenpanneet), takavarikoimalla keräykset, ja jossa Puola, Bulgaria, Unkari ja Japanin ovat etusijalla; Jugo-Slavia näyttää vasta vähän alkaa sitten luopunut vastustavasta kannastaan. Mutta "demokraattisissa" Saksassa-kin ovat poliisit ja hallituslaitokset kilpailleet avustustyön lamauttamisessa, estämällä sekä takavarikoimalla keräykset. Tarvitsemme silmiä suhteessa mainita ainoastaan Lybeckin, Pomerlin sekä maistraattien päätökset avustuseräystä vastaan, kuten tapahtui Frankfurtissa ja Reinin maakunnassa.

Yhdysvallat.

Yhdysvalloilla on erikoinen sijansa tässä tarinassa. Herra Hoover, tuo kuuluisa elintarvikeministeri, järjesti Amerikan avustushallinnon, jolle kongressi myönsi 15 miljoonaa dollaria sekä myöhemmin, joulukuun 1921,

lankumous tulee tukahdutetuksi ja upotetuksi työläisten vereen.

"Rauhottukaa, — vastasi kylmästi Volodarski, — jos sattuisi minikin, vaikka sellainen ei koskaan tule tapahtumaan, ette te kuitenkaan olisi tilaisuudessa minua puolustamaan.

"Miksikää ei?"
"Siksi", että minun ei anneta elää niin kauan.

Hän tiesi, että hänet pian murhataan. Muutama päivä ennen hänen kuolemaansa ilmestyi eräässä pietarilaisessa lehdessä tavannukainen palokirjoitus, jossa oli luettavissa seuraavat sanat:

"Smolnassa on kaksi erikoisen vastenmielistä juutalaista — Sinovjev ja Volodarski."

Muutama päivä kuluttua murhattiin Volodarski ja "Astoria" hotellissa huomattiin salaperäinen, "Sinovjeville hyvin tunnettu toveri", joka yöllä itsepintaisesti vaati pääsyä Sinovjevin huoneeseen.

Uusintavaalit Pietarin Neuvostoon.

Oli kesäkuun 1918. Köyhälistön Suomi oli kukistettu, tukahdutettu, veriin upotettuna. Se oli venhilmönsä täyttymättömyydessä riehuva Suomen porvariston ja Vilhelmin kenraalien vallanalaista.

Punaisen Ukrainan olivat menshevikit ja oikeistolaiset sosiaalivallankumoukselliset petteurudella luovuttaneet hetmanni Skoropadskille sekä taaskin Vilhelmin kenraaleille. Talonpoikia ammuttiin kymmeniä tuhansia siitä syystä, että olivat valanneet maanilan haltijain mailta, heitä murhattiin, ruoskittiin, mädännytettiin rannoille.

Eristettyinä viljavasta ovelasta, osaksi myös Volgasta näki punainen Pietari nälkää. Päivä kohti jactitilo kahdeksassa naulaa leipää — joka oli leivottu puoleksi kaurasta, puoleksi olijsta.